

κράτης τὸ τελευταῖον δρᾶμα του, ποῦ παρετάθη πρό μηνῶν στὴν Νεάπολιν, μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς ἡ τελευταία καλλιτεχνικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἐκδήλωσις τοῦ φιλελληνισμοῦ του. Ὡς ἄνθρωπος, ὡς ἡγέτης μεγάλου ἰδεώδους, ἀρνεῖται τὴν ζωὴν του ὡς θαυμαστὸν ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους. Ἡ δρᾶσις του εἰς τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν τέχνην, εἶνε ἕνα θαῦμα ἐνότητος καὶ σταθερότητος εἰς τὰ ἰδανικά του, μέχρι θυσίας.

Καὶ εἰς τοῦτο ἐνθυμιᾶται τὸν Σωκράτη, τὸν ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἐμελίγητε καὶ ἀγάπησεν ἡ διάνοιά του.

Τὸν θάνατον τοῦ Μπόδιο πρέπει νὰ πανθίσῃ ἡ Ἑλλάς.

λ.

* *

Διάφορα.

— Ἀπίθανον εἰς τὸ Μόναχο ὁ Τήνιος γλύπτης Ἰ. Μαλακαγίς.

— Τὴν 21 Μαρτίου, θὰ στηθῆ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Κολοκοτρώνη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὁμωνύμου δρόμου.

— Διαβάζομεν εἰς τὸν «Νουμά» ὅτι ὁ κ. Μαρκοῦρης πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ τὴν λογοδοσίαν του, γραμμένην εἰς τὴν γλώσσάν μας—τὴν γλώσσαν τοῦ λαοῦ. Συγχαίρομεν ὀλοφύχως τὸν δῆμαρχόν μας.

— Πολλοὶ ξένοι καλλιτέχνη ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συμμετέσχουν τῆς διεθνούς ἐκθέσεως τοῦ Ζαππαίου. Οἱ Φλαμανδοὶ ἰδίως καλλιτέχνη, Βέλγοι καὶ Ὁλλανδοὶ ἀπίσταιλαν ἔργα των, καθώς καὶ πολλοὶ ἄλλοι καλλιτέχνη διαφόρων ἐθνῶν.

— Προκηρύχθη ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τοῦ Παρνασσοῦ διὰ τὸν προταχῆ Ὀκτώβριον. Ἐπιτροπὴ ἐξελέγη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκηπος Νικολάου ἀκ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Σώγου, Λότρα καὶ Φωκῆ.

— Εἰς τὴν προταχῆ καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τοῦ Ζαππαίου θὰ ἐκτεθῆ εἰκὼν ἀρχαιοτάτη, τὴν ὁποῖαν ἀνεκάλυψεν ὁ καλλιτέχνης κ. Θωμόπουλος, ὁ ὁποῖος τὴν ἀποδίδει εἰς τὸν γρωστῆρα τοῦ Van-dyk. Ἡ εἰκὼν κτῆ ἡγορήθη πρό 150 ἐτῶν ὑπὸ τινος ἑβραίου καὶ ἀνήκει ἤδη εἰς τὴν οἰκογένειαν Ροδῆτου· εἶναι μεγίστης ἀξίας καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν περιήρατο εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἐν Ἀθήναις Πινακοθήκης.

— Ἐγίνοντο ἐν Λαμῆ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ ἤρωος τῆς Ἀλαμανκας Ἀθανασίου Διᾶκου, τὸ ἔργον τοῦτο ὅπως καὶ οἱ πλείστοι ἀνδριάντες τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς γλυπτικῆς, οὐδεμίαν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν ἔχει παρὰ τὴν πομπώδη καὶ πατριωτικὴν στάσιν τοῦ ποιητικοῦ ἤρωος.

* *

Ὁ Κίπλιγκ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὸν προχθεσινὸν «Νουμά» εἶχα ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ παραδεχθῶ ἐκεῖνα ποῦ ἔγραψεν ἡ προχθεσινὴ «Ἐστία», ὅτι ὁ κ. Σουρῆς εἶνε ὁ Ράντσαρντ Λίπλιγκ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, μ' ἄλλους λόγους ὁ Ἔθνικός μας ποιητής. Δυστυχῶς ὁμοῦ ἡ ἴδια ἡ «Ἐστία» μοῦ ἐχάλασε ὄλην αὐτὴν τὴν καλὴν διάθεσιν, ἀφοῦ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ρεκλάμα τῆς ἀναδημοσίευσε τοὺς πρὸς τὸν Διᾶκον στίχους τοῦ «Ρωμηοῦ» οἱ ὁποῖοι καθὲς ἕνα ἀποδεικνύουν παρὰ αὐτὰ ποῦ λέει, ἀφοῦ εἶνε περισσεύοντες καὶ ὀλιγώτερον Κίπλιγκοειδεῖς.

Γιατὶ μᾶς χαλοῦνε οἱ εὐλογημένοι τὸν μοναδικὸν Σουρῆ μας μὲ τὸ νὰ θέλουσιν νὰ μᾶς τὸν παραστήσουν ὅτι δὲν εἶνε, νομίζοντες πῶς ὅτι εἶνε, δὲν εἶνε τίποτε; Φανταζομαι ὅτι τὸ Ζαλόγγο τὰ γαργαρά νερὰ καὶ ἡ Ἀλαμάνκα, εἴταν μπαίτουν μόνον καὶ μόνον γιατί ταυριάζουν εὐμορφα στὴν ρίμα, εἶνε ἀρκετὰ νὰ δώσουν κατέντα Ἑθνικοῦ ποιητοῦ;

Ἄν μοῦ ἐπέτρεπε ἡ ἄλλως τε τόσον σεμνὴ καὶ τόσον ματρημένη εἰς τὰς κρίσεις της— ἔταν δὲν πρόκειται, ἰννοεῖται, περὶ φιλολογικῶν νταραβερῶν— Ἐστία θὰ τὴν ἐσυμβούλευα